Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	2To/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3117012409
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jozef Janík
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2020:3117012409.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému S.. I. S., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., J. 4, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 29. septembra 2020 odvolanie prokurátorky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 09. januára 2020, sp. zn. 3T/144/2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky zamieta, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/144/2017 zo dňa 09. januára 2020 bol obžalovaný S.. I. S. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 2Pv/256/16/3309 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 28.3.2016 v čase o 18:00 hod. viedol osobné motorové vozidlo VW N., E.: D po ceste 1/9 v smere od Bánoviec nad Bebravou do obce Drietoma, pričom v miernej ľavotočivej zákrute z pohľadu jeho jazdy predchádzal nezistené motorové vozidlá aj napriek tomu, že v tom čase v protismere viedla motorové vozidlo zn. F. Fiesta, E.:K K. N., ktorá v snahe zabrániť čelnej zrážke s vozidlom obžalovaného strhla riadenie vozidla doprava, prešla na krajnicu, kde dostala s vozidlom šmyk, jej vozidlo následne prešlo vľavo do protismernej časti vozovky, kde v tom čase viedol vozidlo zn. Subaru Imreza, MPZ: XBX XXXX vodič K. D., ktorý jazdil v smere od Bánoviec nad Bebravou, pričom v jazdnom pruhu vodiča K. D. došlo k čelnej zrážke vozidiel vodičky K. N. a vodiča K. D., pri dopravnej nehode utrpel K. D. zlomeninu členkovej kosti vľavo s posunom, zlomeninu nosa, odreninu a zmliaždenie lakťa vľavo, odreninu kolena vľavo, zmliaždenie hrudníka a brušnej steny, zmliaždenie až minimálne trhlinky pľúcneho tkaniva vpravo, charakter zranení ktoré K. D. utrpel si vyžiadal nutnosť jeho hospitalizácie v celkovom trvaní 10 dní, počas ktorých bol obmedzený prakticky vo všetkých oblastiach, ako v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti komunikácie, v oblasti mobility a oblasti nevyhnutých životných hygienických a stravovacích úkonov, po prepustení do ambulantnej starostlivosti bol ešte čiastočne obmedzený pri vykonávaní bežných životných potrieb a úkonov vzhľadom
na fixáciu ľavého predkolenia sadrovou dlahou, pričom celková doba obmedzenia na bežnom spôsobe života u K. D. bola v trvaní 65 dní, pri dopravnej nehode utrpel spolujazdec z vozidla zn. F. F., E.:K S. J. kompresívnu zlomeninu XII. hrudného stavca stabilnú, ktorá si vyžiadala jeho hospitalizáciu v nemocnici v celkovom trvaní 11 dní, počas ktorých bol obmedzený prakticky vo všetkých oblastiach, ako v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti komunikácie, v oblasti mobility a oblasti nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov, po prepustení do ambulantnej starostlivosti bol ešte čiastočne obmedzený pri vykonávaní bežných životných potrieb a úkonov, a to najmä v hygiene, obliekaní, príprave a zaobstarávaní si stravy a obžalovaný svojim konaním porušil ustanovenia § 15

odsek 5 písmeno a), písmeno c), § 9 odsek 1, § 137 odsek 2 písmeno c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov tým, že predchádzal vozidlá, hoci nemal pred sebou rozhľad na takú vzdialenosť, ktorá je potrebná na bezpečné predchádzanie a ohrozil vodičku jazdiacu v protismere a závažným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky v dôsledku ktorej vznikla dopravná nehoda pri ktorej sa inému ublížilo na zdraví, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Zároveň podľa § 288 ods. 3 Tr. por. okresný súd odkázal poškodenú K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., ul. N. XXX/XX, poškodených S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, X.. K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s. so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava a Union zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Bajkalská 29/A, Bratislava s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote podaným odvolaním napadla v neprospech obžalovaného prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len prokurátorka) pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného S.. I. S. t. j. výrokov o vine a treste.

Prokurátorka v písomnom odôvodnení odvolania poukázala na výpoveď svedkyne K. N., ktorá na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že dňa 28.03.2016 v mieste dopravnej nehody zbadala v protismernom jazdnom pruhu vozidlo obžalovaného, a preto začala kontinuálne brzdiť, nakoľko bola presvedčená, že sa obžalovaný so svojím vozidlom zaradí späť do svojho jazdného pruhu a s vozidlom išla čo najviac doprava na krajnicu. S vozidlom obžalovaného sa následne obišla, avšak so svojím vozidlom následne dostala šmyk na nespevnenom povrchu vozovky a zrazila sa s vozidlom zn. I. X., ktorý šoféroval K. D.. Na mieste nehody k nej prišiel obžalovaný, ktorý sa s použitím vulgárneho výrazu priznal, že zapríčinil dopravnú nehodu. Ďalej poukázala na výpoveď svedka S. J., ktorý bol spolujazdec vo vozidle F. F., ktorý uviedol, že v jednom momente sa objavilo v ich jazdnom pruhu vozidlo, kedy jeho priateľka pribrzdila a dala sa na pravú stranu. Vozidlo obžalovaného sa však valilo priamo na nich a aby sa vyhli čelnej zrážke, strhla volant doprava a následne dostala šmyk. Tiež uviedol, že po dopravnej nehode prišiel k nim obžalovaný a pred nimi a ostatnými svedkami sa priznal, že on je ten, kto to všetko spôsobil. Podľa svedka J. vozidlo obžalovaného bolo celou časťou v jazdnom pruhu svedkyne N. a jednoznačne potvrdil, že N. reagovala iba na vozidlo obžalovaného a nie na iné vozidlo. Z výpovede ďalšieho svedka - D. J., ktorá viedla vozidlo zn. Suzuki v smere od Bánoviec nad Bebravou do Trenčína vyplynulo, že ju najprv obehli dve za sebou idúce motorové vozidlá, ktoré sa zaradili pred jej vozidlo s tým, že v poradí prvé neznáme vozidlo, následne vozidlo obžalovaného a jej vozidlo. Po istom čase v mieste dopravnej nehody tieto vozidlá opäť začali predbiehať s tým, že prvé neznáme vozidlo, ktoré jazdilo pred vozidlom obžalovaného, predbehlo pred ním idúce vozidlo a zaradilo sa pred neho do jazdného pruhu. Podľa jej názoru vodička vozidla Ford Fiesta jednoznačne reagovala na vozidlo obžalovaného. Z výpovede svedka K. F., spolujazdca svedkyne J., vyplynulo, že prvému predbiehajúcemu vozidlu sa podarilo zaradiť, avšak vozidlu obžalovaného už nie a podľa jeho názoru, toto prvé obiehajúce neznáme vozidlo vodičku N. neohrozilo. Ďalej prokurátorka uviedla, že z výpovede svedkyne N., ako aj zo znaleckého skúmania je zrejmé, že v dostatočnom časovom predstihu zaregistrovala vozidlo obžalovaného vo svojom jazdnom pruhu, a preto začala postupne, nenáhle brzdiť, nakoľko sa domnievala, že sa obžalovanému podarí vozidlo, ktoré predbiehal, predísť, príp. sa zaradí späť do svojho jazdného pruhu. Až v poslednej chvíli, keď už hrozila čelná zrážka s vozidlom obžalovaného, prešla mimo vozovku a dostala šmyk. Tvrdenia obžalovaného - hoci sú zhodou okolností podľa znalcov technicky prijateľné - že svedkyňa N. reagovala na iné pred ním jazdiace vozidlo a že sa po tom čo zbadal vozidlo Ford Fiesta v protismernom jazdnom pruhu zaradil späť, nekorešpondujú s výpoveďami priamych účastníkov dopravnej nehody, a to svedkov N. a J., ktorí uviedli, že N. nemohla reagovať na iné vozidlo v protismernej časti vozovky iba na vozidlo obžalovaného, nakoľko sa iné vozidlo v protismere nenachádzalo. Aj svedkovia J. a F. uviedli, že vodička vozidla Ford Fiesta reagovala iba na vozidlo obžalovaného, nakoľko vozidlo, ktoré neznáme vozidlo predbiehalo, sa stihlo zaradiť do svojho jazdného pruhu. Prokurátorka má za to, že súd pri rozhodovaní neprihliadol na tieto uvedené skutočnosti, a preto s dôvodmi na ktorých je rozhodnutie súdu prvého stupňa, sa nestotožňuje, keďže podľa prokurátorky bolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Navrhla odvolaciemu súdu aby podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie prejednanie a nové rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu s tým, že súd v napadnutom rozsudku presvedčivo zhrnul všetky dôvody, pre ktoré bol spod obžaloby oslobodený. Súd

prvého stupňa vyhodnotil všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, a to vrátane aj druhého predloženého znaleckého posudku. Odvolanie prokurátorky je pritom založené predovšetkým na výpovedi svedkyne N. a svedka J., ktorí uvádzali, že v protismere sa z ich pohľadu nachádzalo iba jedno vozidlo, a to jeho vozidlo. Tieto údajne usvedčujúce výpovede sú však vytrhnuté z kontextu a tieto boli v rámci hlavného pojednávania vyvrátené ďalšími svedeckými výpoveďami svedkov J. a F., ako aj jeho výpoveďou. Pritom aj znalec z odboru cestnej dopravy X.. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v prípade pravdivosti jeho výpovede, ktorá je technicky možná, technickou príčinou vzniknutej dopravnej nehody nemôže byť jeho konanie. Podľa obžalovaného je nepochopiteľné, že prokurátorka vo svojom odvolaní uvádza, že bolo preukázané, že skutok spáchal, keďže aj samotný znalecký posudok X.. Q. počíta s dvomi možnými technicky prijateľnými verziami nehodového deja, pričom u jednej z nich nie je za dopravnú nehodu zodpovedný. Prokurátorka absolútne ignoruje závery znaleckého posudku znalca X.. D., ako aj jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, pričom práve z jeho záverov vyplýva - po vyhodnotení všetkých svedeckých výpovedí - že nie je zodpovedný za dopravnú nehodu. Bez ohľadu na závery znalcov však má za to, že aj samotná reakcia vodičky Ford Fiesta N. bola neprimeraná, nakoľko v danom úseku je cesta dostatočne široká na to, aby vodička zabránila nehode tým, že by zašla viac k pravej strane krajnice cesty, ktorá je spevnená a rovná a namiesto havarijného brzdenia by pokračovala v jazde. Záverom svojho vyjadrenia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania nebolo možné jednoznačne určiť a bez akýchkoľvek pochýb preukázať, že skutok sa stal tak, ako je opísaný v obžalobe, a že ho spáchal a preto súd prvého stupňa správne postupoval, keď ho v zmysle zásady „in dubio pro reo“ spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 01. júla 2020, na verejnom zasadnutí dňa 29. septembra 2020 vykonanom v neprítomnosti obžalovaného v zmysle § 293 ods. 7 Tr. por. (obžalovaný výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti) preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorkou napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa kontradiktórnym spôsobom vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „ v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom tiež podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného S.. I. S. spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaného S.. I. S. spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. z dôvodu, že nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný S.. I. S., je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súd prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Súd prvého stupňa na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy pripúšťajú dve protichodné verzie (možnosti) skutkového riešenia. Podľa jednej, prezentovanej obžalobou, sa mohol žalovaný skutok stať a mohol ho obžalovaný S.. I. S. spáchať spôsobom uvedeným v obžalobe, pričom toto konanie vykazuje zákonné znaky žalovaného trestného činu. Avšak podľa druhej, prezentovanej obhajobnými tvrdeniami a výpoveďami obžalovaného S.. I. S., čiastočne aj výpoveďami svedkov D. J., K. F. a napokon najmä závermi znaleckých posudkov znalcov z odboru cestnej dopravy X.. D. a X.. Q., na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, však žalovaný skutok uvedený v obžalobnom návrhu obžalovaný nespáchal.

Vykonané dôkazy teda nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti, v danej veci konkrétne prezentovaných v písomnom odôvodnení odvolania prokurátorky iným, pritom výlučne v neprospech obžalovaného hodnotením dôkazov, než aké urobil súd prvého stupňa. Takýto záver nemožno však vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukazovala v odvolaní prokurátorka, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci súdom prvého stupňa vykonané dôkazy a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovaného i dôkazy, na ktoré poukázal súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, pripúšťajú aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej skutok uvedený v obžalobnom návrhu nespáchal obžalovaný S.. I. S.. Dôkazy z prípravného konania i z hlavného pojednávania, na ktoré poukazovala v odvolaní prokurátorka, umožňovali vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa stal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu, že ho obžalovaný mohol spáchať a možnosť, že aj vykazuje znaky žalovaného trestného činu, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú (nevylučujú) záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a žalovaný skutok nespáchal, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine.

Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, súd prvého stupňa správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. c) Tr. por. ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Súd prvého stupňa takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného S.. I. S. a o odkázaní poškodených K. N., S. J., X.. K. J., Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. a Union zdravotnej poisťovne, a.s. s nárokom na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 3 Tr. por. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými súd prvého stupňa rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátorky nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátorka navrhol vyhodnotiť inak, než urobil súd prvého stupňa. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa, k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín za dôvodné, preto odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.